

Міністерство освіти і науки України
Черкаська обласна державна адміністрація
Департамент освіти і науки Черкаської обласної державної адміністрації
Черкаське відділення Академії економічних наук України
Східноєвропейський університет економіки і менеджменту
Українська асоціація з розвитку менеджменту та бізнес-освіти
Харківський національний економічний університет імені Семена Кузнеця
Одеський національний економічний університет
Черкаський національний університет ім. Богдана Хмельницького
Черкаський державний технологічний університет
Черкаський інститут банківської справи
Черкаська обласна асоціація розвитку підприємництва
Центр розвитку корпоративної соціальної відповідальності

СУЧАСНІ ТЕХНОЛОГІЇ МЕНЕДЖМЕНТУ, ІНФОРМАЦІЙНЕ, ФІНАНСОВЕ ТА ОБЛІКОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ В УМОВАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ

**ВСЕУКРАЇНСЬКА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
ІНТЕРНЕТ-КОНФЕРЕНЦІЯ**

Збірник тез доповідей

16–17 квітня 2020 року

Черкаси
Східноєвропейський університет економіки і менеджменту
2020

Програмний комітет:

Шамара С. О., к. і. н., доцент, ректор Східноєвропейського університету економіки і менеджменту – голова.

Савченко С. О., д. е. н., професор, проректор з науково-дослідної роботи Східноєвропейського університету економіки і менеджменту – заступник голови.

Ус Г. О., д. е. н., професор, завідувач кафедри економіки, обліку і оподаткування Східноєвропейського університету економіки і менеджменту.

Чудаєва І. Б., д. е. н., професор, завідувач кафедри менеджменту і адміністрування Східноєвропейського університету економіки і менеджменту.

Сергєєва Л. Н., д. е. н., професор, завідувач кафедри медичної фізики, біофізики та вищої математики Запорізької медичної академії.

Задорожний І. С., д. т. н., професор, заслужений працівник освіти України, професор кафедри менеджменту і адміністрування Східноєвропейського університету економіки і менеджменту.

Савченко А. М., д. мед. н., професор, професор кафедри менеджменту і адміністрування Східноєвропейського університету економіки і менеджменту.

Драган І. О., д. н. з держ. упр., завідувач кафедри економічної безпеки публічного адміністрування Житомирського державного технологічного університету.

Пасека С. Р., д. е. н., професор, завідувач кафедри туризму і готельно-ресторанної справи Черкаського національного університету ім. Б. Хмельницького.

Фінагіна О. В., д. е. н., професор, завідувач кафедри менеджменту Черкаського державного технологічного університету.

Чмута І. М., д. е. н., професор, професор кафедри банківської справи і фінансових послуг Харківського національного економічного університету ім. Сємена Кузнеця.

Члени організаційного комітету:

Голова: **Ус Г. О.**, д. е. н., професор, завідувач кафедри економіки, обліку і оподаткування Східноєвропейського університету економіки і менеджменту.

Германенко Л. М., к. е. н., доцент, доцент кафедри економіки, обліку і оподаткування Східноєвропейського університету економіки і менеджменту.

Панасенко Л. М., к. е. н., доцент кафедри економіки, обліку і оподаткування Східноєвропейського університету економіки і менеджменту.

С 89 Сучасні технології менеджменту, інформаційне, фінансове та облікове забезпечення розвитку економіки в умовах євроінтеграції : збірник тез доповідей учасників Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції, м. Черкаси, 16–17 квітня 2020 року. Черкаси : Східноєвропейський університет економіки і менеджменту, 2020. 557 с. [Укр., рос., англ. мови].

Матеріали конференції висвітлюють теоретичні та прикладні питання наукової діяльності у сферах економіки, фінансів, обліку і оподаткування, менеджменту, розкривають основні засади сучасних технологій менеджменту, інформаційного, фінансового та облікового забезпечення сталого розвитку економіко-правових систем в умовах євроінтеграції. Публікації збірника рекомендуються для викладачів, аспірантів та студентів, а також фахівців-практиків, які цікавляться питаннями управління соціально-економічними процесами з метою вдосконалення національної економічної моделі України.

Материалы конференции освещают теоретические и прикладные вопросы научной деятельности в сферах экономики, финансов, учета и налогообложения, менеджмента, раскрывают основы современных технологий менеджмента, информационного, финансового и учетного обеспечения устойчивого развития экономико-правовых систем в условиях евроинтеграции. Публикации сборника рекомендуются для преподавателей, аспирантов и студентов, а также специалистов-практиков, интересующихся вопросами управления социально-экономическими процессами с целью совершенствования национальной экономической модели Украины.

УДК 005.318.24

Організаційний комітет вважає за доцільне повідомити, що не всі положення і висновки окремих авторів є беззаперечними. Разом з тим, вважаємо можливим їхню публікацію з метою обговорення.

Редакція збірника не несе відповідальність за якісний зміст і оформлення авторських статей (стилістичні, орфографічні помилки тощо).

Пилипишин С. С. Наслідки карантину, встановленого кабінетом міністрів України, для податкових зобов'язань.....	419
Смаглій В. А., Шарая Н. М. Стягнення дебіторської заборгованості.....	421
Чубань В. С. Загальна характеристика податкових змін на період здійснення заходів, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (Covid-19).....	423

СЕКЦІЯ 8

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ТА ДОКУМЕНТАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВА

Захарова І. В. Напрями формування спеціального документознавства.....	426
Кондрацький Б. В., Аверкина М. Ф. Проблеми інформаційного забезпечення управління підприємств АПК.....	428
Корева М. В., Аверкина М. Ф. Комунікаційні бар'єри в організації та способи їх подолання.....	429
Кузьміна К. К., Захарова І. В. Огляд автоматизованих бібліотечних інформаційних систем.....	431
Куліш І. В., Аверкина М. Ф. Управління інформаційною безпекою підприємства на базі міжнародних стандартів серії ISO/IEC 27000.....	434
Лихошерста А. І., Мошенська О. В. Актуальність стилю «мінімалізм» в ландшафтному дизайні.....	435
Лопушинська О. В., Мельничук А. В. Місце і роль державної інформаційної політики в системі публічного управління в Україні.....	437
Павлишина Н. С., Аверкина М. Ф. Сучасні інформаційні технології і їх вплив на характер управлінської діяльності.....	439
Руденко Т. В., Захарова І. В. Номенклатура справ як багатофункціональний документ з керування документальним фондом установи.....	440
Сиборова О. Л. Професія перекладача в умовах сучасного ринку.....	443
Скопенко Н. С., Мостенська Т. Г. Актуальні проблеми інформаційного забезпечення управління підприємством.....	445
Фірсов О. В. Застосування інформаційних технологій в маркетинговій діяльності сучасного підприємства.....	448

СЕКЦІЯ 9

РОЗВИТОК ПРОДУКТИВНИХ СИЛ І РЕГІОНАЛЬНА ЕКОНОМІКА

Брежнєва-Єрмоленко О. В., Роговський Д. С. Моніторинг показників децентралізації на прикладі ОТГ Дніпропетровської області.....	451
Вахович І. М., Камінська І. М. Міжрегіональні асиметрії соціально-економічного розвитку України.....	453
Дорофєєва О. М. Проблеми формування стратегії розвитку регіонів в умовах трансформації економіки.....	455
Гудзь П. В., Гудзь М. В. Адміністрування органами місцевого самоврядування малого і мікробізнесу в умовах пандемії Covid-19: польський досвід.....	457
Завербний С. А., Дзуліт З. П. Інноваційний розвиток енергетичної сфери України: досвід ЄС.....	459
Іщук С. О., Коваль Л. П. Розвиток деревообробних виробництв у західному регіоні України: динаміка та особливості.....	461
Коваль К. П., Оліфіренко Л. Д. Демографічні особливості конкурентних позицій України в інтеграційному європейському просторі.....	464
Паришина М. Ю. Методичні аспекти формування системи управління ефективністю використання регіонального потенціалу.....	467
Попов М. О., Маслак М. В. Експортний потенціал олієжирової галузі в умовах євроінтеграції.....	469
Рязанова Н. О. Державно-приватні партнерства при створенні кластерних об'єктів альтернативної енергетики.....	471
Савенко К. С., Мураєв Є. В. Інтеграція збалансованої системи показників в стратегічне планування розвитку територіальних соціально-економічних систем.....	473
Самойлович А. Г., Оліфіренко Л. Д. Електронна комерція та можливості її розвитку в Україні ...	475
Сидоренко І. О. Управління людським капіталом та його роль в умовах глобалізації.....	476
Смолич Д. В. Фактори впливу та тенденції розвитку ринку автомобільних транспортних послуг в Україні.....	479
Созанський Л. Й. Розвиток легкої промисловості в Україні: регіональний вимір.....	481

МІСЦЕ І РОЛЬ ДЕРЖАВНОЇ ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ В УКРАЇНІ

Постійна інформаційна взаємодія між державною владою та громадянським суспільством, між суб'єктами України, між усіма гілками і структурами центральної та регіональної влади є основною умовою сталого розвитку країни. У зв'язку з цим одним з найважливіших чинників, що забезпечують необхідну інформаційну підтримку єдиної системи державного публічного управління в Україні, є комплексна інформатизація.

Інформаційні ресурси існували завжди, але як окрема категорія стали розглядатися лише з переходом на новий етап розвитку суспільства – інформаційний. У 1992 р. був прийнятий Закон України «Про інформацію» [3], який приводить понятійний апарат та механізми регулювання у відповідність з практикою застосування інформаційних технологій, що визначає правовий статус різних категорій інформації; закріплює положення про регулювання створення й експлуатації інформаційних систем; загальні вимоги до використання інформаційно-телекомунікаційних мереж; встановлює принципи регулювання суспільних відносин, пов'язаних з використанням інформації.

Реалізація різних державних та регіональних нормативно-правових документів і програм з інформатизації сприяла позитивним результатам у даному напрямку. Істотно зросла оснащеність комп'ютерною технікою органів влади, підприємств та організацій; розроблено та впроваджено інформаційні системи, які локально автоматизують ряд найважливіших процесів управління та надання послуг у державних структурах; збільшилися можливості доступу до інформаційних ресурсів мережі Інтернет; робилися певні кроки в галузі підготовки і перепідготовки кадрів у сфері інформаційно-комунікаційних технологій. Однак, порівнюючи результати з рівнем інформатизації найбільш розвинених країн світу, приходимо до висновку про необхідність ще більших зусиль як самої держави, так і його населення. Результати чергового глобального рейтингу мережевої готовності країн світу (Global Information Technology Report 2016) показали, що Україна в 2016 р. вийшла на 71 місце, поліпшивши свій показник порівняно з 2018 р. лише на два пункти [4]. Формування інформаційної інфраструктури України відбувається практично паралельно на трьох рівнях: державному, міжрегіональному (з об'єднанням декількох регіонів) та регіональному. Очевидно, що процеси інформатизації в суб'єктів України йдуть повільніше, ніж хотілося б. Темп сучасного життя вимагає більш активної модернізації інформаційних послуг. На жаль, все ще мають місце невідповідності державних та регіональних інформаційних баз, не в повній мірі відпрацьована міжвідомча взаємодія. Низькими темпами формується інфраструктура публічного (громадського) доступу населення до офіційних публічних сайтів та інших інформаційно-довідкових центрів. Ще однією проблемою, яка гальмує процес розвитку інформаційного суспільства, є те, що, як правило, державні інформаційні системи впроваджувалися органами державної влади в умовах відсутності єдиної регламентації та загальної координації. На практиці це призводить до міжвідомчої плутанини на усіх етапах збору, обробки, зберігання, обміну та надання інформації. Як наслідок – відсутній належний ефект від впровадження таких технологій.

Слідуючи за розвиненими країнами, Уряд України в 2017 р. схвалив «Концепцію розвитку електронного урядування в Україні до 2020 року». Особливу увагу в розвитку електронного управління приділяється необхідності консолідації різних державних інститутів для здійснення єдиної державної політики. Зокрема, йдеться про важливість удосконалення механізму взаємодії всередині державної системи, яка забезпечує виконання державою своїх функцій і не є публічною [1].

Рівень відкритості тих чи інших відомств або держави в цілому, ясність управлінських

рішень та адміністративних процедур, а також схильність будь-якого з відомств до корупції і правового нігілізму можна встановити за змістом офіційних сайтів органів влади. Поряд з цим моніторинги ефективності використання інформаційно-комунікаційних технологій в діяльності державних органів, виявляють тут серйозні проблеми. За даними Інституту розвитку свободи інформації, тільки в останні два роки спостерігається позитивна тенденція збільшення ступеня інформаційної відкритості публічних сайтів. Зокрема, відсоток відображення необхідної інформації на сайтах вищих виконавчих органів державної влади за 2016-2017 рр. зріс з 38 % до 48,82 %, у 2018 р. він склав 36,4 %. Низький рівень відкритості у 2018 р. експерти пов'язують з тематикою вибірки параметрів для моніторингу. Але в цілому, як бачимо, показник залишається вкрай невисоким. Зміна ступеня інформаційної відкритості офіційних сайтів державних органів влади з 2018 по 2017 рр. зріс з 19,87 % до 54,46 %, у 2018 р. склав 60,04 % [2].

Аналіз моніторингу також дозволив виділити основні проблеми в даному напрямку. У першу чергу фахівці фіксують відрив та неструктурованість повідомлень про поточну роботу вищих виконавчих органів влади, що публікуються в спеціалізованих інформаційних системах. Між тим надання повної та достовірної інформації про діяльність органів влади передбачає обов'язкове розміщення в мережі Інтернет такої інформації: анонсів засідань (мається на 50 % сайтів); стінограм/аудіозаписів/відеозаписів засідань (11 % сайтів); доповідей, представлених на засіданнях (10 % сайтів); протоколів засідань (15 % сайтів) [2]. Очевидно, що інформування громадян, представників громадських об'єднань про порядок їх участі в засіданнях ігнорується. Така інформація розміщена лише на 9 сайтах із 83. Лише у половині випадків публікуються відомості про плани роботи на 53 % сайтів, плани законопроектної діяльності – на 41 % сайтів, плани засідань – на 43 % сайтів. Таким чином, оцінка населенням дотримання права на доступ до інформації про діяльність органів публічної влади бачиться цілком адекватною даному процесу. Лише 11,1 % респондентів вважають, що їхнє право повністю дотримується, 61,7 % опитаних вважають, що їхнє право дотримується частково, 14 % відповіли, що їх право абсолютно не дотримується [2].

Відповідно з реалізацією концепції державного публічного управління впроваджений досвід надання публічних декларацій державних відомств, що передбачає зробити зрозумілими і доступними стратегічні та тактичні цілі й завдання міністерств на найближчих рік, оцінити хід їх виконання за допомогою регулярного моніторингу. Такий формат звітності, на думку багатьох експертів, позитивно вплине на підвищення ефективності державного управління за рахунок зростання ступеня довіри з боку громадян до діяльності міністерств. Крім того, укорінення даної практики поліпшить виконання державних програм на регіональному рівні, оскільки суб'єкти України будуть працювати з тими ж цільовими індикаторами, що і державні органи влади.

Таким чином, можна говорити про те, що основою якісних перетворень державного публічного управління проголошено розвиток його інформаційної складової. Разом з тим не можна не відзначити, що понад 20 постанов і розпоряджень Уряду України, що регламентують публічний доступ до інформації державних органів, не містять вказівки на необхідність забезпечення доступу до публічної інформації у формі відкритих даних.

Список використаних джерел і літератури

1. Концепція розвитку електронного урядування в Україні до 2020 року : Розпорядження Кабінету Міністрів від 20 вересня 2017 р. № 649-р. [Електронний ресурс]. Режим доступу : <https://www.kmu.gov.ua/npas/250287124>.
2. Портал державних послуг [Електронний ресурс]. Режим доступу : <https://igov.gov.ua>.
3. Про інформацію : Закон України від 2.10.1992 р. № 2657-ХІІ [Електронний ресурс]. Режим доступу : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12>.
4. Factum Groop [Електронний ресурс]. Режим доступу : <https://factum-ua.com>.